

За правы чалавека

Віцебскі рэгіянальны праваабарончы бюлетэнь

№ 5 (100)

20-28 лютага 2015 г.

Палітвязьню Ігару Аліневічу не перадаюць лісты і газэты

Валянціна Аліневіч сустрэлася з сынам у калёніі. «У суботу адбылося кароткатэрміновае спатканьне, — паведаміла маці палітвязьня. — Усё, як звычайна. Выехалі зь Менску ўранку, ня ведаючы, дадуць нам з мужам убачыць яго ці не. На гэты раз спатканьне адбылося, але права на перадачу, якая належыць адзін раз у чатыры месяцы, ён пазбаўлены».

«Наўнасыць шкла і размова праз тэлефонную слухайку не спрыялі даверлівасьці гуртаркі. Але бачыць і чуць блізкага чалавека, нават ня маючы магчымасьці абняць яго — гэта заўсёды вялікая радасьць. Шмат пытаньняў аб тым, што дзеецца ў сьвеце. Ва ўсім адчуваецца самы сапраўдны інфармацыйны голад. Газэты «Новы Час» і «Свабодныя Навіны» яму не аддаюць, хоць рэдакцыя пастаянна высылала і высылае яму кожны нумар. Большая частка лістоў зь невядомых прычын таксама не даходзіць да Ігара. Асабліва гэта тычыцца ягоных расейскіх сяброў. Тыя лісты, у якіх я пішу аб расейскіх і ўкраінскіх падзеях, таксама не даходзяць. І што ўжо зусім незразумела для мяне — не прапусьцілі камэнтары да Крымінальнага Кодэксу. Хоць у Наваполацкай калёніі ўсю законатворчую літаратуру прапуськалі бесьперашкодна», — распавяла Валянціна Аліневіч.

Ігар Аліневіч

Паводле слоў маці палітвязьня, цяпер Ігара Аліневіча перавялі ў новы, 7-ы атрад: «Часу пасья працы застаецца вельмі мала, але імкнецца пабольш чытаць, вывучаць эканоміку, — кажа яна. — Вялікае ўражаньне на яго зрабіў лёс рускага эканаміста Мікалая Кандрацьева, стваральніка тэорыі «доўгіх хваляў», загінулага ў 1937 годзе. Спрабуе экстрапаляваць гэтую тэорыю на нашу рэчаіснасьць. Кажы, што па ягоных разьліках мы толькі ў пачатку эканамічнага крызысу, а не на ягоным дне. На жаль, падручнік па эканоміцы, які быў на ангельскай мове, яму таксама не аддалі. На мае пытаньні пра здароўе, адказаў, што ўсё ў парадку, хоць чорныя кругі пад вачыма сьведчаць пра іншае. Турбуецца пра іншых палітычных і проста зьняволеных. Знэрвала вестка пра тое, што Мікалаю Дзядку прызначаны суд. Не падзяляе катэга-

рычна пункт гледжаньня «Пляцформы» аб тым, што ў турэмнай сыстэме Беларусі намеціліся пазытыўныя тэндэнцыі. Ня бачыць ніякіх падставаў для такіх сьцьвярджэньняў. У гэтых варунках цалкам падзяляе пункт гледжаньня Алеся Бяляцкага.

Калі мы прыехалі, на горцы, насупраць калёніі, стаяла чыясьці мама, якая з самай раніцы чакала свайго сына. Яго павінны былі выпусьціць на волю ў гэты

дзень. Я спадзяюся, што яны нарэшце сустрэліся».

Актывіст анархісцкага руху Ігар Аліневіч асуджаны на 8 гадоў зьнявольна, нібыта, «за хуліганскія дзеянні што да афіцыйных будынкаў». Сваёй віны палітвязьне не прызнаў. Раней ён адбываў пакараньне ў калёніі ў Наваполацку, якая ўважалася за самую дрэнную з экалёгіі. У пачатку году было пастаноўлена аб яе расфармаваньні. У сярэдзіне ліпеня стала вядома, што Ігар Аліневіч этапаваны ў калёнію «Віцьба». А ўжо празь невялікі час на палітвязьня пачаўся моцны ціск і ён правёў цэлы месяц у ШІЗА.

Ігар Аліневіч прызнаны палітвязьням міжнароднай і беларускай праваабарончай супольнасьцю.

**Работнікі
ААТ «КІМ»
паскардзіліся
ў пракуратуру
на затрымку
заробкаў**

Эканамічны суд прызначыў на збанкрутавалае Віцебскае ААТ «КІМ» часовага ўпраўляючага, а каля 30 работнікаў вязальнага цэху падалі калектыўную скаргу ў пракуратуру. Кімаўцы скаргзаяца ў гарадзкую пракуратуру на тое, што ім яшчэ ня выплачаная зароботная плата за лістапад і сьнежань 2014 году.

Паводле слоў работнікаў «КІМ», кіраўніцтва ахапіла паніка. Яны непакояцца, што кіраўнікі цяпер больш дбаюць пра ўдалае звальненне са збанкрутавалага прадпрыемства, чымся пра свае службовыя абавязкі.

На ААТ «КІМ» паводле стану на 2013 год працавала 904 чалавекі, пры гэтым 9% ад усіх супрацоўнікаў складаў апарат кіравання. Зарплата кіраўніка прадпрыемства паводле дадзеных КДК у гэты час складала ад 12 да 18,5 мільёнаў рублёў, пры сярэдняй на прадпрыемстве ў 2,99 мільёну рублёў.

**Былы палітвязень Павал Севярынец
прэзентаваў у Віцебску кнігу «Беларуская глыбіня»**

Віцебск стаў 45-м горадам краіны, у якім былы палітвязень, сустаршыня аргкамітэту па стварэнні партыі «Беларуская хрысціянская дэмакратыя» (БХД) прэзентаваў сваю новую кнігу «Беларуская глыбіня». Сустрэча з прыхільнікамі ягонай творчай і палітычнай дзейнасці адбылася 21 лютага, у памяшканні «Эўрапейскага клубу».

Зборнік складаецца з 84-х эсэ, напісаных з 2011 па 2013 гады, падчас адыбыцця «хіміі» за Плошчу – 2010 у вёсцы Куплін Пружанскага раёну Беразсцейскай вобласці.

Для Паўла гэтая кніга пачалася ў залі суду, суду – паводле ягонага азначэння

ня – няправеднага. Таму для сябе ён узяў за прыклад Госпада, які таксама стаяў перад няправедным судом і маўчаў – ніякіх паказанняў ані падчас следства, ані падчас суду Павал не даваў. І наогул, да ўсяго, што адбывалася зь ім, Павал, зьяўляючыся праваслаўным вернікам, ад пачатку ставіўся, як да промыслу Бога.

Павал Севярынец прыгадаў выпадак, калі на судзе яшчэ да вынясення выраку па галівудзкай усмешцы пракурора, што была рэакцыяй на зачытаны ліст ад Згуртавання беларусаў сьвету, дасланы ў ягоную абарону, загадаўся: гэтым разам па-

шлюць «і падалей, і паглыбей». Але ж ніякіх нараканьняў на лёс: «Слава Богу за Куплін».

І калі плёнам першай адседкі ў Малым Сігне сталі «Лісты зь лесу», то пасля Купліна выйшла з друку «Беларуская глыбіня», да напісання якой заахвочваў і рэдактар «Нашай Нівы» Андрэй Дынько, што прыяжджаў да палітвязня Севярынца ў Куплінскую камэндатуру.

Пасля прэзентацыі Павал Севярынец адказаў на шэраг пытанняў, зададзеных прысутнымі, а напрыканцы кожны ахвотны змог атрымаць кнігу з уласнаручным пісьмовым пажаданьнем аўтара.

Віцебскі праваабаронца – за адмену адміністрацыйнага арышту для некаторых катэгорыяў хворых

Леанід Сьвецік

У Кодэксе аб адміністрацыйных правапарушэннях Рэспублікі Беларусь адсутнічае дакладны пералік захворванняў, пры якіх грамадзяніна нельга зьмяшчаць пад арышт у ізалятар часовага ўтрыманьня пры зьдзяйсненні ім адміністрацыйнага правапарушэння. Між тым, такія нормы ўтрымліваюцца ў заканадаўствах

шмат якіх краін, у тым ліку Расеі і Ўкраіны.

Віцебскі праваабаронца Леанід Сьвецік звярнуўся з прапанаваў ў Палату прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу ініцыяваць адпаведныя зьмены ў заканадаўства і зацьвердзіць пералік такіх захворванняў. Аднак атрымаў адмову: у парлямэнце палічылі гэта немэтазгодным.

На думку праваабаронцы, існуе шэраг псыхічных разладзьяў, дэпрэсіяў, а таксама іншых захворванняў, якія абвастраюцца ў замкнёнай прасторы, якую ўяўляе сабой камэра ІЧУ. Таму было б слушна і гуманна пры зьдзяйсненні грамадзянінам правапарушэнняў і вынясенні пакараньняў ўлічваць стан псыхічнага здароўя і не выносіць пастановы аб адміністрацыйным арышце.

Цяпер Леанід Сьвецік рыхтуе адпаведны зварот у Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Папраўчая калёнія № 3 (Віцьба) – два погляды

Аптымiстычны погляд...

Папраўчая калёнія № 3 знаходзіцца ў 3 кілямэтрах ад Віцебску. Яна была пабудаваная як ЛПП ў 1985 годзе, пасля знакамітага гарбачоўскага ўказу аб барацьбе з п'янствам, і праіснавала ў такім фармаце да 1992-га. Тады, у пэрыяд ўсплёску злачыннасці, ЛПП пераўтварылі ў ВПК-3 – выхаваўча-працоўную калёнію для непаўналетніх. У лютым 2005 году яна стала калёніяй агульнага рэжыму для дарослых. Прычына – новая палітыка дзяржавы, накіраваная на павелічэнне колькасці пакаранняў, асабліва для падлеткаў, не звязаных з пазбаўленьнем волі за злачынствы, якія не прадстаўляюць вялікай грамадзкай небяспекі. У той час у калёніі, разлічанай на 700 чалавек, змяшчалася крыху больш за сотню падлеткаў.

У калёнію № 3 цяпер трапляюць асобы, прысуджаныя да пазбаўлення волі ўпершыню. Такіх калёніяў у Беларусі пяць: у Віцьбе, Магілёве, Шклове, Бабруйску і Менску. Дарэчы, бытавыя ўмовы, першапачаткова разлічаныя на непаўналетніх, вылучаюць гэтую калёнію сярод іншых у лепшы бок.

Рамантычна апісаных ў кіно і кніжках злачынных аўтарытэтаў, якія маюць рэальную ўладу над асуджанымі, тут няма. Практычна ўсе зняволеныя, па трапіўшы за краты, падпісваюць пісьмовае абавязанне выконваць усе законныя патрабаванні адміністрацыі. Бяз гэтага ў адпаведнасці з заканадаўствам асуджаны не падлягае датэрміноваму вызваленню або замене пакарання на больш мяккае, не звязанае з пазбаўленьнем волі, якое можа скараціць знаходжаньне асуджанага ў калёніі на 1/2 тэрміну ад прысуду.

Парадак спатканняў, атрымання перадач, магчымасць траціць у краме калёніі свае сродкі вызначае Крымінальна-выканаўчы кодэкс і часткова адміністрацыя калёніі. Паводле закону дазволена атрымліваць на год 4 пасылкі або перадачы па 30 кіляграмаў, мець 3 працяглыя (да трох сутак) і 3 кароткія спатканні з роднымі. Для працяглых спатканняў на тэрыторыі калёніі маецца спецыяльная гасціная з асобнымі нумарамі і дэмакратычным коштам на іх. Можна перадаваць спартыўныя касцюмы, ніжнюю бялізну, цёплыя шкарпэткі.

Адміністрацыя калёніі (часцей за ўсё па просьбе санстанцыі) пэрыядычна робіць больш жорсткім пералік дазволенага да перадачы прадуктаў. Так, у цяперашні час забаронена перадаваць у пазбаўленне атручвання хатнія саленыя і прадукты, якія патрабуюць цеплавой апрацоўкі. Вермішэль кшталту "Ролтан" і хуткараспушчальныя супы – можна. Двойчы ў месяц зняволены мае права купляць па безнаўным разліку прадукты ў краме калёніі. Асартымент нагадвае сельмаг, толькі што спіртнога ў продажы няма. Грошы зняволеныя зарабляюць самі, а шмат ка-

му яшчэ і дасылаюць сваякі. У сярэднім за месяц пасля ўсіх вылікаў па пазовах, за харчаваньне і камунальныя выдаткі ў зняволенага застаюцца ня надта вялікія сумы.

Можна перадаць тэлевізар, калі такога няма ў атрадзе (у цяперашні час ва ўсіх атрадах ПК-3 тэлевізары ёсць), лядоўню і іншую бытавую тэхніку – па ўзгадненні з адміністрацыяй калёніі, а таксама неабходныя лекі і вітаміны – з дазволу мэдробнікаў.

Штогдыдзень – душ і зьмена бялізны. Маюцца невялікія душавыя і ў атрадах. У калёніі ёсць клуб, дзе раз на тыдзень паказваюць фільмы з гарадскога кінапракату і пэрыядычна выступаюць артысты. Асабліва часта тут яны бываюць падчас правядзеньня ў Віцебску фестывалю "Славянскі базар". За выступ у калёніі артысты ганарары не атрымліваюць.

Калёнія чымсьці нагадвае вайсковую частку. У ПК-3 – 9 атрадаў. У кожным прыкладна па 65-70 чалавек. Зняволеныя пражываюць у двухпавярховых карпусах. Каля кожнага з іх маецца абгароджаны плотам дворык – лякальны сэктар. У дворык зняволены мае права выходзіць у любы час. За яго межы – на працу, у клуб, у сталаўку – толькі з дазволу адміністрацыі. У лякальным сэктары дазволена знаходжаньне ў спартыўнай вопратцы. За яго межамі – толькі ў робе. У кожнага зняволенага на робе – бірка з яго прозьвішчам і нумарам брыгады.

Жылыя памяшканні з лякальнымі сэктарамі, сталаўка, мэдачастка, лазьнева-пральны комплекс і іншыя пабудовы размешчаныя па краёх калёніі. Цэнтар яе займаюць футбольнае поле, валебольная і баскетбольная пляцоўкі, а таксама драўляная праваслаўная царква, пабудаваная ў 1998 годзе і асьвечаная расейскім Патрыярхам Алексіем Другім. Службы ў ёй адпраўляе сьвятар з найбліжэйшага пасёлку. Усе дарожкі чыста вымеценыя, уздоўж іх – дрэвы і газоны.

працяг на наступнай старонцы

Лякальны сэктар атраду

Папраўчая калёнія № 3 (Віцеьба) – два погляды

Працяг. Пачатак на старонцы 3

Карантын — ізаляванае памяшканьне, дзе створаныя ўмовы, каб максымальна выключыць кантакт новапрыбыўшага зьявольнага з астатнімі насельнікамі

Памяшканьне карантыну

калёніі. Сюды па прыездзе ў калёнію трапляюць усе асуджаныя. У карантыне яны знаходзяцца два тыдні: праходзяць мэдычнае абследаваньне, адміністрацыя вывучае іх асабістыя справы і саміх зьявольных. Па выніках вырашае, куды накіраваць працаваць. Асноўная вытворчасьць калёніі — швейная (працоўная вопратка) і дрэвапрацоўка (аконныя рамы). Цяпер вялікая частка прадукцыі ідзе на патрэбы калёніі. Працуюць 100% асуджаных.

Зьявольныя сьпяць у пакоях ("кубрыку") з двух'яруснымі ложкамі. У кожным кубрыку прыкладна 20 спальных месцаў. У асобным пакоі ў кожным атрадзе стаіць тэлевізар. Ёсьць таксама бытавы пакой. Тэлевізар дазваляецца глядзець у вольны ад працы час да адбою. Прымаюцца тыя самыя праграмы, што і ў Віцеьску.

У мэдачэстцы лякуюць большасьць магчымых захворваньняў. Маецца нават ўстаноўка для рэнтгену зубоў. Толькі на складаныя апэрацыі зьявольных вывозяць у турэмны шпіталь у Менск.

Харчуюцца зьявольныя ў сталойцы, традыцыйна з алюмініевых місак. Асноўная ежа — капуста і кашы.

Кожны зьявольны мае права на ўмоўна-датэрміновае вызваленьне, калі адбудзе пэўную частку пакараньня. Але менавіта — мае права, а не мусяць быць вызвалены. Для таго, каб прайсьці працэдурны для прадстаўленьня да датэрміновага вызваленьня, вязьню неабходна мінімум паўгода правесыць ў калёніі, каб адміністрацыя мела час пераканацца, што ён сапраўды выправіўся.

Пэсьмістычны погляд...

ПК-3 знаходзіцца ў некалькіх кілямэтрах ад Віцеьску. Зона не вялікая — каля 1 тысячы чалавек. Зона лічыцца чырвонай, г.зн. кіруюць не блатныя, а мянты. Там сядзеў Казулін і г.д. Наогул там вельмі нядрэнна ў параўнаньні зь іншымі месцамі. Але ўсё залежыць ад статусу. Камусьці там і дрэнна, а камусьці і ў самым дрэнным месцы лепш за ўсіх. Гэта як ўладкуецца.

На тэрыторыі вядзецца рамонт і новае будаўніцтва. Дык што вонкава вельмі нічога (калі

гэтак можна сказаць). Акуратненька (маю на ўвазе ўнутраную тэрыторыю).

Картка купляецца з грошай на асабовым рахунку. Піша заяву, і грошы сьпісваюць. Належыць тэлефанаваць праз 10 дзён. АЛЕ ўсё, што належыць, не азначае, што гэтымі выгодамі ён скарыстаецца. Усё залежыць ад статусу і ўзаемаадносін з атраднікам. Усяго 7 атрадаў, аб'яднаных у 3 сэктары. Каб патэлефанаваць, трэба пісаць заяву, падпісваць у атрадніка. А потым чакаць, калі атраднік павядзе тэлефанаваць. Таму кожныя 10 дзён не атрымліваецца. А наогул можна паразмаўляць хвілін 5-10 без праблем. Натуральна, усе размовы праслухоўваюцца і запісваюцца. Калі ў вас вялікі тэрмін, ня раю звязвацца з сотавымі тэлефонамі. Так усіх там разводзіць: "На, патэлефануй". А гэта сур'ёзнае парушэньне. І тут жа мянты, і тут жа ШІЗА (можна аж да 6 месяцаў патрапіць. І ані перадачаў, ані спатканьняў, ані тэлефанаваньняў). Дык што так і перадайце, што правакацыяў там вельмі багата.

Цяпер пра мэд. бандэроль. Яна ў агульня колькасць бандэроляў не ідзе. Да 2 кг. Вы купляеце, што хочаце даслаць. Пішаце яму сьпіс з найменьнем і колькасцьцю. Ён падпісвае гэты сьпіс у начальніка ПК і піша вам, што яму ўсё дазволілі. Толькі пасля гэтага вы дасылаеце мэд. бандэроль. З упакоўкай зьверху вялікімі літарамі: МЭДЫЧНАЯ бандэроль. Натуральна, усярэдзіне заяву: прашу прыняць для... і самі мэдыкамэнты.

Калі ён там не даўно і ўжо прайшоў карантын, як я разумею, то яму прапануюць спатканьне на выбар: кароткатэрміновае (КС) або доўгатэрміновае (ДС).

КС доўжыцца да 4 гадзін на меркаваньне адміністрацыі. Адначасова, калі яму належыць перадача, то можна і перадачу перадаць. Вы прыяжджаеце. Ідзецца ў пакой чаканьня. Паднімаеце слухаўку тэлефо-

Жылы пакой у памяшканьні карантыну

ну і кажаце, што такія-то прыехалі да такога-то на спатканьне. Пашпарты абавязкова + заяву. Усе ўзоры заяў вывешаныя ў пакоі чаканьня. Тамсама ёсьць цёплая прыбіральня. На КС лепш прыяжджаць загадзя, бо чарга агульная. КС пачынаюцца з 9.00, але афармленьне дакумэнтаў распачынаецца з 8.00. Сваякі прыяжджаюць раней і чарга ўжо ёсьць к 8.00. Пасля таго, як вы патэлефанавалі і сказалі, што прыехалі, адміністрацыя распачынае афармленьне дакумэнтаў. Каб справа была хутчэйшая, ён павінен загадзя напісаць заяву і падпісаць у атрадніка, каб ня бегаць і шукаць усіх, калі вы ўжо чакаеце.

Адміністрацыя бярэ ягоную заяву і тэлефануе вам назад у пакой чакання, кажа: «Такія-то прынясіце пашпарты ў пад'езд №...». Вы несце туды пашпарты і вяртаецеся ў пакой чакання. Адміністрацыя далей афармляе паперы і, як толькі ўсё гатова, тэлефануе ў пакой чакання і запрашае вас прайсці (туды ж, куды вы аддавалі пашпарт). Вы заходзіце, здаеце тэлефоны. Праходзіце на другі паверх. Калі зь перадачай, то тамсама на другім паверсе яе паказваеце, узважаюць. Яе прымаюць. Вы праходзіце далей у пакой КС. Там за шклом (бяз кратаў) па тэлефоне ад 2 да 4 гадзін (залежыць, як пашанцуе) маеце зносіны.

Цяпер пра ДС. Працэдура афармлення дакумэнтаў такая самая, як і на КС. Адзінае – прыжджаць гэтак рана ня трэба. На ДС (заходзьце, як на КС, толькі на 1-ы паверх) у гасьцініцы 5 пакояў на 7 атрадаў. Г.зн. патапіць туды складана, тым больш на 3 сутак. Калі спатканьне 3 сутак, то яно заўсёды пачынаецца ў суботу, заканчваецца раніцай у аўторак. У панядзелак выходны – ніхто не заходзіць, не выходзіць. Колькасьць сутак на ДС вызначаецца атраднікам і яшчэ ад каго можа залежаць (дакладна я ня ведаю) за асаблівыя або іншыя заслугі перад Бацькаўшчынай / перавыхаваньне / станаўленьне на перавыхаваньне (гэта там так афармляецца) і г.д. Што канкрэтна трэба зрабіць – залежыць. Хтосьці матэрыяльную дапамогу сэктару або атраду, хтосьці яшчэ як. Глыбока я ня ведаю. Гэта ён вам павінен сказаць, што трэба. Паводле КВК належыць пэўная колькасьць КС і ДС. АЛЕ!!! Калі няма заслуг, то знойдуць мільён прычын, чаму вы гэтага не атрымаеце. Колькасьць кг на вынас вызначаецца тым самым правілам. (Як і ўсё астатняе). На вынас тэа самыя прадукты, што і на перадачу. Нічога салёнага-мочанага і хатняга нельга.

Дык вось, усяго 5 пакояў. Сваякі пачынаюць выходзіць гадзіне а 9-й. Пакуль яны ня выйдучь, вас запускаць не пачнуць. Дык што можаце спакойна прыяджаць к 9.00. Вы заходзіце на ДС. Усе вашы рэчы падлягаюць надгляду. УСЕ! Нельга для яго дэзада-

Сталоўка

рант. Нельга з сабой нажы. Астатняе – калі ласка. Прайшлі дагляд, ідзце ў пакой, які замацаваны за вашым атрадам. Размяшчаецеся і чакаеце, пакуль прыядуць вашых сваякоў. Добра, калі ўсё хутка, і пасьпяваюць прывесці да 13.00. Абеда 13-14.00.

Аб умовах пражываньня ў гасьцініцы. На 5 пакояў 2 санвузлы – мужчынскі і жаночы. Санвузлы ўключаюць туалет і душ (паддон зь фіранкай). Гарачая вада кругласутачна. На калідоры стаіць пыласос агульнага карыстаньня. У кожным пакоі (абсталяваньня

Уваход у мэдчастку

па-рознаму, бо кожны атрад сам адказвае за мэбліроўку) ёсьць маленькі падвесны тэлевізар «Гарызонт» або «Віцязь» (ня памятаю) з пультам. Яшчэ ў кожным пакоі ёсьць электрычны імбрык. Раю браць сродак ад шумавіньня, бо імбрыкі ў жахлівым стане.

На кухні ёсьць лядоўня. Кожнаму пакою па паліцы (на выбар).

Маразілка (3 скрыні) – сумеснага карыстаньня. Яшчэ стаяць 5 электрычных плітак. Электраэнергія і на кухні і ў пакоях кругласутачна. Дзьве ракавіны. Звычайна ранейшыя сваякі пакідаюць чысьцільныя і мыйныя сродкі, але лепш свае. Рондаль, патэльні, посуд, шклянкі, прыборы (акрамя нажоў) ёсьць. Хто ня можа ці ня хоча прывезці свае – карыстаюцца. Нож кухонны ў колькасьці 1 шт. на кожны пакой. Нармальны востры нож, толькі нос сточаны і закруглены. Можна прасіць баландэра (мэтрдатэль, ён жа абслуга гасьцініцы), каб падтачыў.

Выдаюць пасьцельную бялізну. Вядома ж, спаць на ёй не захочацца. Але, калі ў каго няма магчымасьці везці сваё, то сёе-тое ёсьць. Можна прасіць дадатковыя коўдры і падушкі.

Кошт гасьцініцы. Я за 3 сутак за дваіх заплаціла каля 20 000. Але неяк усе плаціць па-рознаму. Плаціце адразу. Калі на 3 сутак, то ў суботу бухгалтэрыя не працуе і грошы прымаюць на 2-м паверсе, дзе вы здаеце грошы і каштоўныя рэчы. (Грубым парушэньнем лічыцца праносіць на ДС грошы (Нават 10 руб !!!). Таму ўсе грошы і каштоўныя рэчы здаюцца на захоўваньне, як і тэлефоны). А калі не ў суботу, то неяк у бухгалтэрыю трэба ісьці, я ня ведаю.

З прадуктаў на ДС: можна ўсё: салёнае, у шкле, у зялезе, малочнае, яйкі і г.д.

Ва ўсіх пакоях шклопакеты. Ёсьць маленькі дворык. Хадзіць туды можна без абмежаваньня па колькасьці і часе. Вы цалкам належыце сабе. Няма пад'ёмаў і адбояў. Адзінае – ёсьць прайверкі. Прыходзяць (хто належыць па чарзе) разы 4-5, вашы сваякі выходзяць на калідор, іх пералічваюць. Пытаюцца, ці ёсьць пытаньні. І ўсё.

Наогул ціха, спакойна. Для блізкіх выдатны адпачынак.

Пэрсанал, трэба адзначыць, ветлівы і пріяжны. У мяне ніколі пытаньняў не ўзьнікала. Трэба паводзіцца спакойна, паважліва і не спрачацца. Там ёсьць правілы, і іх трэба выконваць.

Паводле <http://vkapkane.net/forum/theme-vitebskiy-rayon-p-vitbaik-3>

За пашкоджаньне помніку архітэктуры XII стагодзьдзя ў Полацку няма каго прыцягнуць да адказнасці

Праектна-каштарысная дакумэнтацыя на правядзеньне газаводу ў завулку Юбілейным у По-

атрымаць ад Міністэрства культуры дазвол на правядзеньне работ. Чаго зроблена не было.

хеоляг з Інстытуту гісторыі НАН. У выпадку, калі былі б знойдзены падмуркі старажытнага будынку (што і адбылося), ён меў бы права прыпыніць работы.

У адказе Полацкага райвыканкаму сказана, што праектна-каштарысная дакумэнтацыя распрацоўвалася яшчэ ў 2012 годзе і тады «ў склад камісіі прадстаўнікі Нацыянальнага Полацкага гісторыка-культурнага музэю-запаведніку, зь невядомых прычын, уключаныя не былі».

Райвыканкам паведаміў, што работы прыпыненыя, а ў склад камісіі ўключаны прадстаўнік музэю-запаведніку.

Аднак, як заўважыла Наталья Хвір, у Мінкультуры патрабавалі ня гэта. Тут так і не атрымалі ад полацкіх уладаў адказу на галоўнае пытаньне: чаму не было ад іх запыту на дазвол міністэрства і ніхто ня выклікаў археолягаў, безь якіх наогул ніякія дзеяньні на тэрыторыі, якая знаходзіцца пад аховай дзяржавы, праводзіцца ня могуць.

Усе гэтыя грубыя парушэньні, як гаворыцца ў прадпісаньні Міністэрства культуры, павінны пацягнуць адміністрацыйную адказнасьць вінаватых асоб.

лацку распрацоўвалася яшчэ Полацкім гарвыканкам, які ў 2013 годзе быў рэарганізаваны. Як вынік, «прыцягнуць да адміністрацыйнай адказнасці асоб, якія падпісалі акт выбару зямельнага ўчастку, не ўяўляецца магчымым».

Помнік археалёгіі — падмурак адной з пабудоў Барысаглебскага манастыра XII стагодзьдзя быў пашкодзаны падчас пракладкі газаводу ў завулку Юбілейным. Гэты раён знаходзіцца практычна ў самым цэнтры старажытнага гораду і ўваходзіць у склад ахоўнай зоны гісторыка-археалягічнага музэю-запаведніку Полацку.

Паведаміў пра здарэньне полацкі краязнаўца Аляксей Бухавецкі.

Міністэрства культуры 6 лютага накіравала прадпісаньне ў Полацкі райвыканкам і Віцебскі аблвыканкам з патрабаваньнем прыпыніць правядзеньне земляных работ, забясьпечыць выкананьне Палажэньня аб ахове археалягічных аб'ектаў пры правядзеньне земляных і будаўнічых работ, зацьверджанага Саветам Міністраў.

Галоўнае ж патрабаваньне —

Як патлумачыла начальнік аддзелу па ахове гісторыка-культурнай спадчыны Міністэрства культуры Наталья Хвір, усё што здарылася ў Полацку — прыклад або няведаньня, або ігнараваньня закону.

Як гаворыцца ў прадпісаньні Мінкультуры, мясцовым уладам

варта было разам з Нацыянальнай акадэміяй навук «забясьпечыць ажыцьцяўленьне мер па ахове выяўленых археалягічных аб'ектаў». Прасьцеі кажучы — павінен быў прысутнічаць ар-

У райвыканкаме заявілі, што «у сувязі з рэарганізацыяй ў 2013 годзе Полацкага гарвыканкаму прыцягнуць да адміністрацыйнай адказнасці асоб, якія падпісалі акт выбару зямельнага ўчастку, не ўяўляецца магчымым».